

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1951 m.

birželio mėn.

20

TREČIADIENIS

Nr.49(617)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Šalis gerbia A. M. Gorkio atminimą — 1 psl.
2. I. ČERNOMOREC. Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjus—atsakomybėn — 2 psl.
3. Bolševikiškai įvykdykime gyvulininkystės mėnesio uždavinius—2 psl.

4. J. ČERNIAUSKAS. Sten-laikraštis—aktyvus organizatorius—3 psl.
5. V. KONDRATAS. Visuotinis Kauno darbininkų streikas 1936 metais—3—4 psl.
6. P. ŠČEVINSKAS. Pasi-ruoškime šienapiūtei ir laiku ją praveskime—4 psl.

Partinė kolūkių valdybų ūkinės veiklos kontrolė

Bolševikų partija, asmeniškai draugas Stalinas nuolat rūpinasi tolesniu žemės ūkio vystymu, jo aprūpinimu naujausia technika. Partija nukreipia kolūkių veiklą, nurodo kolūkiečiams tolesnio visų žemės ūkio šakų ir kolūkiečių gerovės pakėlimo kelią.

Kolūkių partinių organizacijų vaidmuo ir reikšmė yra didelė. Jos neša politinę atsakomybę už padėtį kolūkyje. Kolūkių partinės organizacijos, plačiai vystant masinį—politinį darbą kolūkiečių tarpe, mobilizuoja juos į partijos ir vyriausybės direktyvų įvykdymą, auklėja juose socialistinę pažūrą į darbą, į visuomeninę nuosavybę, siekia besąlyginio žemės ūkio artelės įstatų įvykdymo, nukreipia visas kolūkiečių jėgas į tolesnį organizacinį—ūkinį kolūkių stiprinimą.

VKP(b) įstatai suteikia partinei organizacijai teisę kontroliuoti kolūkių valdybos ūkinę veiklą. Pasinaudamos šia teise, partinės organizacijos gali gilintis į kolūkių reikalus, žinoti padėtį kiekviename darbo bare, daryti bolševikinę įtaką artelės ganybinei veiklai.

Rajone yra eilė partinių organizacijų, kurios plačiai naudojasi suteikta joms kontrolės teise savo kasdieniniame darbe. Štai, pavyzdžiui, Čapajevų vardo kolūkių partinė organizacija. Visuotiniuose pirminės partinės organizacijos susirinkimuose dažnai svarstomi svarbiausieji kolūkių gyvenimo klausimai. Komunistai, būdami pritrūvintai prie atskirų darbo barų ir turėdami glaudų ryšį su masėmis, žino kiekvienos ūkio šakos padėtį, kas įgalina savalaikiai pastebėti trūkumus ir juos ištaisyti. Iškeldami bendrą susirinkime kokį nors klausimą, komunistai iš anksto jam pasiruošia, stropiai ištiria reikalą, o tas, savo ruožtu, lei-

džia partinei organizacijai priimti kovingus ir apgalvotus nutarimus, kurie mobilizuoja kolūkiečius į iškelty uždavinių įvykdymą.

Tačiau kontrolės teisė visai nereiškia artelės valdybos pakeitimo. Atvirkščiai, ji turi didinti valdybos, pirmininko, brigadininkų ir kitų pareigūnų atsakomybę už pavestus jiems reikalus. Partinė organizacija turi vadovauti artelei neaplenkiant valdybos, o per valdybą. Jo-kiu būdu neįgalima prileisti smulkmenišką valdybos, pirmininko, brigadininko globojimą. Šito kaip tik nesu-prato „Pamiat Lenina“ kolūkių partinė organizacija, kuri dažnai eina artelės valdybos pakeitimo keliu.

Reikia atžymėti, kad ne visos rajono kolūkių partinės organizacijos pasinaudoja kontrolės teise. Štai, pavyzdžiui, Degučių apylinkės Ždanovo vardo kolūkių partinė organizacija. Partinės organizacijos susirinkimuose labai retai svarstomi gyvuliniai kolūkių gyvenimo klausimai. Bet ir svarstomieji klausimai paruošiami paviršutiniškai. Prieš apsvaistymą klausimas nuodugnai nepatikrinamas, dėl to dažnai svarstytais klausimais priimami paviršutiniški nutarimai.

Dideli uždaviniai stovi prieš mūsų kolūkius. Partija ir vyriausybė nutarime „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui toliau išvystyti“ pastatė prieš žemės ūkio darbuotojus aiškią kovą už tolesnio respublikos žemės ūkio pakilimo programą.

Visokeriopai stiprinant kolūkių ūkinės veiklos kontrolę, tobulinant jos formas, nuolat plečiant savo ryšius su kolūkiečių masėmis, kolūkių partinės organizacijos užtikrins pilną uždavinių, partijos ir vyriausybės iškelty prieš žemės ūkį, įvykdymą.

Naujos mašinos respublikos kolūkiams ir MTS

Lietžemūktiekimo respublikinė kontora gavo Lietuvos TSR kolūkiams didelį kiekį šienapiūvių, automatinių girdyklų, separatorių, lokomobilų, vėjo variklių, šakniavaisių kapoklių, linų minamųjų, rūšiotuvių, trijerių ir kitos technikos.

išsiunčiama sodų diskinės akėčios, traktorinės šienapiūvės, grėbliai, bulvių kasmosios, linų raunamosios ir kt. mašinos.

Taip pat gautas didelis kiekis įvairių mašinų atsarginių dalių.

Mašinų—traktorių stotims

(ELTA).

Šalis gerbia A. M. Gorkio atminimą

Susitikimas su Gorkio kūrinio herojumi

ANŽERO—SUDŽENSKAS VI. 16 d. (TASS). Miesto rytiniame pakraštyje stovi žalumynuose paskendęs nedidelis namelis. Čia gyvena Andriejus Stepanovičius Derenkovas, kurį milijonai tarybinių žmonių žino iš Gorkio įstabaus kūrinio „Mano universitetai“.

Šiandien A. S. Derenkovo namelyje susirinko Anžero—Sudžensko kalnų technikumio moksleiviai, Maskvos ir Leningrado institutų studentai, atėjo šachtininkai. Andriejus Stepanovičius pasakoja svečiams apie Aleksiejų Maksimovičių Gorkį.

Gelbėdamasis nuo carinės policijos persekiojimų, A. S. Derenkovas išvyko į Sibirą. Iki paskutiniųjų A. M. Gorkio gyvenimo dienų Derenkovas su juo susirašinėdavo.

Jaunimas ir vyresniojo amžiaus kalnakasiai atidžiai klausėsi Andriejaus Stepanovičiaus pasakojimo apie didįjį rusų rašytoją.

(ELTA).

Birželio 10 d. Maskvoje Baltarusijos stoties aikštėje įvyko iškilmingas paminklo atidarymas didžiajam rusų rašytojui Aleksiejui Maksimovičiui Gorkiui.

Nuotraukoje: paminklas A. M. Gorkiui.

(TASS).

Iškilmingas posėdis, skirtas 15-osioms M. Gorkio mirties metinėms paminėti

Birželio 18d. Vilniuje, Valstybinės filharmonijos salėje, įvyko LKP(b) Vilniaus miesto komiteto, Lietuvos TSR Tarybinių rašytojų sąjungos ir Lietuvos TSR Mokslų akademijos Lietuvių literatūros instituto surengtas iškilmingas posėdis, skirtas didžiojo rusų rašytojo Maksimo Gorkio 15-osioms mirties metinėms paminėti.

Iškilmingą posėdį atidarė rašytojas A. Venclova.

Pranešimą apie tarybinės literatūros pradininko, nenuilstamo kovotojo už taiką, demokratiją, socializmą M. Gorkio kūrybą ir veiklą, jos didžiulę įtaką lietuvių literatūrai padarė Stalininės premijos laureatas rašytojas A. Guzevičius.

Savo eilėraščius minėjime skaitė poetai V. Valsiūnienė ir V. Reimeris.

Iškilmingame posėdyje gausiai dalyvavo sostinės darbo žmonės, rašytojai, mokslininkai, studentai, moksleiviai, partinių ir visuomeninių organizacijų atstovai.

Su didžiuliu pakilimu minėjimo dalyviai priėmė sveikinimo laišką didžiajam Stalinui.

Už naujus laimėjimus kolūkyje

Su dideliu pakilimu sutiko Bachmatų apylinkės Čapajevų vardo kolūkių kolūkiečiai Lietuvos TSR Valsybinės plano komisijos ir Statistikos valdybos pranešimą apie 1946—1950 metų Lietuvos TSR pokarinio penkmečio plano įvykdymo rezultatus. Agitatoriai supažindino kolūkiečius su šio pranešimo tekstu, kartu rėdami jį su uždaviniais, stovinčiais prieš kolūkį.

Kaip ir visa lietuvių tauta, didelių laimėjimų per praėjusį penkmetį atsiekė Bachmatų apylinkės darbo žmonės. Apylinkėje pilnai

užbaigta kolektyvizacija. Visi valstiečių ūkiai susijungė į Čapajevų vardo kolūkį. Kolūkyje darbo valstiečiai susirado laimę. Iš kaimo išnyko skurdas ir tamsa. Vien kolūkių teritorijoje dabar yra septynmetė ir pradinė mokykla, kuriose mokosi kolūkiečių vaikai, o daugelis kolūkiečių vaikų mokosi vidurinėse ir aukštesiose mokyklose.

Svarstydami penkmečio įvykdymo rezultatus, kolūkiečiai kartu suvedė savo kolūkinio darbo rezultatus. Tie rezultatai akivaizdžiai rodo, kokiais greitais tempais vystosi socialistinis žemės

ūkis. Per vienerius metus pasėlių plotai kolūkyje padidėjo daugiau kaip pusantro karto, o gyvulių skaičius kolūkių fermose beveik dvigubai. Kolūkyje vystoma plati statyba. Baigiamas statyti grūdų sandėlis 200 tonų talpos, pradėta statyti karvidė 100 karvių ir kitos statybos.

Šaunių rezultatų, kuriuos atsiekė lietuvių tauta per praėjusį penkmetį, įkvėpti kolūkiečiai įsipareigojo dar geriau dirbti, siekti naujų laimėjimų stiprinant savo kolūkį, o tuo pačiu stiprinant mūsų Tėvynės ekonominę galią.

N. Norkus

Už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą

Praėjusį sekmadienį visi kolūkiečiai susirinko į „Spalio“ kolūkių valdybos patalpas apsvaistyti LTSR Valsybinės plano komisijos ir Statistikos valdybos pranešimą apie 1946—1950 metų Lietuvos TSR pokarinio penkmečio plano įvykdymo rezultatus.

Kolūkiečiai su dideliu atidumu išklause pranešimo

tekstą. Pirmas išstoja kolūkių pirmininkas drg. Malakauskas.

—Dideli pasikeitimai įvyko mūsų respublikoje, — kalba drg. Malakauskas. — Išaugusios pramonės gaminiai pasiekia mūsų ūkį. Dabar mūsų laukuose dirba galingi traktoriai, valstybė teikia mums paramą, kad mes apsirūpintume žemės ūkio mašinomis. Kasmet mūsų

kolūkis žengia pirmyn, ky-la laukų derlingumas. Nepalyginamai pakilo kolūkiečių materialinis ir kultūrinis lygis.

Išstojusiems pritarė visi kolūkiečiai ir pasižadėjo kelti darbo našumą ir siekti naujų gamybinių laimėjimų, kovoti už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą.

J. Jaunius

393181

Žemės ūkio artelės Įstatų pažeidėjus — atsakomybėn

Rajono žemės ūkio artelės dabartiniu metu randasi naujame galingame pakilime. Partija ir vyriausybė nuolat rūpinasi tolesniu kolūkių organizaciniu—ūkiniu stiprinimu, žemdirbystės kultūros pakilimu ir kolūkiečių gerovės augimu. Tolesnieji mūsų kolūkių laimėjimai daug priklauso nuo žemės ūkio artelės Įstatų—nesugriaunamo kolūkinio gyvenimo įstatymo—besąlyginio įvykdymo.

Tačiau eilėje rajono kolūkių yra grubių žemės ūkio artelės Įstatų pažeidimo faktų. Molotovo vardo kolūkyje iki sustambinimo sandėlininku dirbo drg. Meduneckis. Kada kolūkis buvo sustambintas, drg. Meduneckis buvo išrinktas kolūkio pirminku ir kartu ėjo sandėlininko pareigas. Gavosi, kad sandėlininkas atsiskaitydavo tik prieš save ir neįvertė jokios atsakomybės, o tai atvedė į įskaitos apleidimą sandėlyje. Šiame kolūkyje iki šiol kolūkiečiams nepriskaityti darbdieniai už balandžio, gegužės ir birželio mėnesius, nežiūrint į tai, kad apie šiuos artelės Įstatų pažeidimus drg. Meduneckis ir kolūkio sąskaitininkas drg. Velička buvo nekartą įspėti, bet padėčiai ištaisyti neslėmė jokių priemonių. Molotovo vardo kolūkyje būna ir tokių faktų, kai individualūs valstiečiai, norėdami pasinaudoti lengvatomis, kurios suteikiamos kolūkiečiams, į kolūkių įstoję tik fiktyviai. Tokia Čižiko Alfonso šeima. Pareiškimą įstoti į kolūkių padavė sena Čižiko uošvė. Būdamą sena, ji negali dirbti. O kai brigadininkas kviečia į darbą Čižiką ir jo žmoną, jie atsako: „Mes ne kolūkio nariai“. Tuo tarpu Čižikas naudojasi pasodybiniu sklypu, jam duota ganykla ir suteikiamos visos lengvatos, kaip kolūkiečiui.

Taip pat yra ir su Novikovu, kur kolūkio nariu yra tik jo žmona, o jis pats kolūkyje nedirba. Kolūkio pirmininkas drg. Meduneckis ir apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Vorobjovas apie tai gerai žino, bet nesilima jokių priemonių artelės Įstatų pažeidimams likviduoti.

Panašūs faktai yra ir Ly senkos vardo kolūkyje. Kolūkio pirmininkas drg. Talutis neteisėtai padidino kolūkiečių pasodybinius sklypus. Buvęs I laukininkystės brigados brigadininkas Feliksas Vaitkevičius savo vardu ir žmonos vardu turi pasodybinį sklypą iš viso 1,2 ha. Kolūkiečio Slavinsko šeima turi 1,5 ha žemės sklypą. Šios šeimos, turėdamas tokius sklypus žemės, beveik visą laiką dirba savo pasodybiniuose sklypuose, o kolūkio laukuose beveik nedirba. Pats kolūkio pirmininkas nesivadovauja žemės ūkio artelės Įstatais. Valdybos posėdžiai šaukiami labai retai. Svarbiausi ūkiniai ir politiniai klausimai neapsvarstomi bendruose kolūkiečių susirinkimuose.

„Tarybinio artojo“ kolūkyje kolūkinės žemės iššvaistymo faktų taip pat esama. Čia kolūkio revizijos komisijos narys Petras Juškėnas neteisėtai padidino savo pasodybinį sklypą 0,34 ha, kolūketis Jonas Pupeikis užgrobė 0,88 ha kolūkio žemės. Šiame kolūkyje silpnai vedama turto įskaita, nėra tinkamos darbo organizacijos.

Daug žemės ūkio artelės Įstatų pažeidimo faktų žinoma rajono prokurorui drg. Nazarenkai ir rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio skyriaus vedėjui drg. Palaimai, bet jie nesilima reikiamų priemonių šiems faktams likviduoti. Laikas rajono prokurorui drg. Nazarenkai ir žemės ūkio skyriaus vedėjui drg. Palaimai imtis reikiamų priemonių žemės ūkio artelės Įstatų pažeidimų likvidavimui kolūkiuose, o kalatininkus patraukti atsakomybėn.

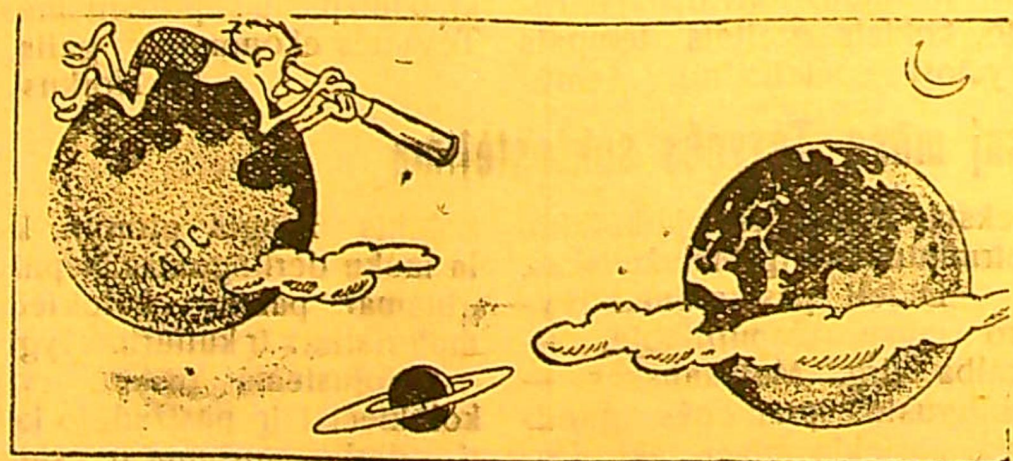
Tarybiniai ir partiniai organai vietose turi suteikti praktišką pagalbą stiprinant kolūkių organizaciniu—ūkiniu atžvilgiu ir pasiekti, kad būtų nuosekliai prisilaikoma žemės ūkio artelės Įstatų—nesugriaunamo kolūkinio gyvenimo įstatymo.

I. Černomorec

Zarasų MTS politiskyriaus viršininkas

Mūsų Tėvynės gamtą pertvarkius

Eiliniai atradimai

Marsietis:
—Nuostabu! Ant žemės vėl atsiranda naujos jūros ir miškai.

Pieš. V. Lyskovas

(TASS)

Bolševikiškai įvykdykime gyvulininkystės mėnesio uždavinius

Užtikrinsime tolimesnį gyvulininkystės išvystymą

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteto nutarimu nuo šių metų birželio mėn. 15 dienos respublikoje prasidėjo gyvulininkystės mėnuo. Sėkmingas gyvulininkystės mėnesio uždavinių įvykdymas turės didelę reikšmę įgyvendinant respublikinio žemės ūkio pirmųjų pasitarimo kreipimąsi ir garbingai tesint duotą žodį laiške draugui Stalinui.

Mūsų kolūkis praėjusiais metais gyvulininkystės srityje atsiekė nemažų laimėjimų. Buvo sukurtos 4 visuomeninės gyvulininkystės fermos su numatytu plane gyvulių skaičiumi. Šiais metais prieš mus stovi nauji dideli uždaviniai. Mums reikia dvigubai padidinti gyvulių skaičių fermose, žymiai pakelti produktyvumą.

Paskelbus nutarimą dėl gyvulininkystės mėnesio organizavimo respublikoje, mes suaukėme valdybos posėdį, kuriame numatėme konkrečias priemones gyvulininkystės mėnesio uždavinių įvykdymui užtikrinti kolūkyje.

Pirmas rezervas gyvulininkystės išvystymui—tai kolūkio gyvulių prieauglio išsaugojimas. Mes šiais metais gavome 27 teliukus ir dar 6 karvės yra veršingos. Daug dėmesio skiriame gyvulių kontraktacijai. Jau turime užkontraktavę 28 teliukus.

Be stambių raguočių prieauglio mes dar numatome pirkti mums trūkstamą kiekį melžiamų karvių. Karvių pirkimui gausime paskolą. Mel-

žiamas karves stengsimės pirkti kuo anksčiau, kad dar vasaros ganymo sezone gautume produkciją ir padengtume dalį paskolos, o taip pat atsiskaitytume su valstybe privalomaisiais pieno pristatymais.

Kiaulininkystės ferma šiais metais išaugs beveik dvigubai. Dabartiniu metu turime 75 kiaules, tame skaičiuje 17 motininių. Kiaulininkė drg. Kuzmaitė, gerai prižiūrdama motinines kiaules, išaugindama gautus paršelius, palapsniui papildė kiaulių skaičių fermoje. Jau turime apsi-paršavusias 9 kiaules, nuo kurių gavome vidutiniškai po 8—12 paršelių ir 5 apsi-paršuos artimiausiomis dienomis. Užaugindami gautąjį prieauglį, kiaulininkystės planą ne tik įvykdysim, bet ir viršysim.

Avininkystės planą mes dar pavasarį viršijome. Vietoje 44 štukų pagal planą, mes turime 84 št. Taip pat įvykdytas paukštininkystės planas.

Pernai metais mūsų kolūkyje visuomeniniams gyvuliams truko pašarų. Pavasario metu nebuvo pasėta reikiamas kiekis pašarinių žolių, nebuvo nušienautos pievos ir turima pašarų atsarga nebuvo paimta apskaiton. Šiomet ruošiamą stipri pašarų bazę. Turime 283 ha natūralinių pievų. Iš anksto ruošiamės pievų šienavimui. Remontuojame inventorių, paruošėme žaiginių ir suplanavome, kuriose pievose pravesime ankstyvąjį šienavimą. Pereitais me-

tais yra įsėta 15,5 ha daugiamečiais žolėmis. Be to, turime pasėję virš 22 ha vienmečių žolių. Užtikrindami sulingųjų pašarų atsargas, apsjėme daugiau kaip 4 ha silosinėmis kultūromis, apso-dinome 36 ha bulvėmis ir virš 8 ha pašariniiais šakniavaisiais. Užplanavome daugiau silosų, ruošime naujas duobes ir išvalome senas.

Ryšium su gyvulių padidėjimu fermose, būtina parengti pakankamą kiekį patalpų. Užplanavome pastatyti naują tvartą 40 vietų. Kapitaliniai atremontuosime ir pritaikysime 3 senus tvartus, statybos remonto darbų vykdymui yra išskirta statybinių brigada.

Vasaros ganymo laikotarpiu mūsų kolūkyje nėra gerų ganyklų, ko pasėkoje dar nepasiekėme aukštų produktyvumo rodiklių. Tačiau ganyką planuosime taip, kad kuo geriau išnaudoti esamas natūralines ganyklas.

Lietuvos KP(b) CK ir Ministrų Tarybos nutarimo dėl priemonių tolesniam Lietuvos žemės ūkio išvystymui ir Lietuvos žemės ūkio pirmųjų kreipimosi paskatinti, iškeltuosius uždavinius plečiant visuomeninės gyvulininkystės fermas, apsirūpinant gausia pašarų baze bei keliant produktyvumą įvykdysime ir duotąjį žodį garbingai ištesėsime.

J. Novodvorskas

Romancų apylinkės Petro Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas

Kaip mes vykdome gyvulininkystės mėnesio uždavinius

Svarbiausias mūsų uždavinys, kad kolūkis artimiausiu laiku pilnai sukomplektuotų gausias visuomeninių gyvulių fermas, kad gyvuliai duotų daugiau produkcijos ir apsirūpintume reikiamais pašarais. Gyvulininkystės mėnesio paskatinti ėmėmės didelio darbo plečiant gyvulininkystės fermas, apsirūpinant gausia pašarų baze ir keliant gyvulių produktyvumą.

Pirmiausia mes kolūkiečius supažindinome, kokie uždaviniai statomi kolūkiui ir kiek mūsų fermose turi būti visuomeninių gyvulių. Išaiškinę, kokią reikšmę turi gyvulininkystė tolesniam kolūkio ūkiniui stiprinimui, aptarėme kaip papildysime gyvulių skaičių. Apart kolūkio gyvulių prieauglio išsaugojimo, ypatingą dėmesį atkreipėme į gyvulių kontraktaciją ir supirkimą.

Pravedant kontraktaciją, mes atsiekėme gerų rezultatų. Kontraktacijos planą įvykdėme, užkontraktuodami 29 štukas jauno stambių raguočių prieauglio. Kolūkiečiai sutiko duoti prieauglį išsimokėjimui šių ir sekančių

metų laikotarpiui ir laikyti prieauglį iki pasibaigs vasaros ganymo sezonas. Karvių pirkimui gavome 7.000 rub. paskolą.

Didelį dėmesį mes skyriame prieauglio išsaugojimui. Pavasario metu dėl blogos priežiūros krito keletas jaunų teliukų. Dabar tam užkirtome kelią, pagerinom jų priežiūrą ir auginame 15 teliukų. Kiaulių fermą mes papildysime išsaugodami ir išaugindami visą esamą ir gautą prieauglį. Iš turimų 86 kiaulių yra 10 motininių. Gautus iš motininių kiaulių paršelius visus auginsime. Tuo būdu turėsime 138 kiaules. Avių fermoje turime 61 štuką, dvigubai daugiau, negu numatyta plane. Artimiausiu laiku numatoma papildyti paukščių fermą iki plano nustatyto lygio.

Šiais metais mūsų kolūkyje praplečiami pašarinių žolių ir šakniavaisių pasėliai. Be 366 ha natūralinių pievų ir 47 daugiamečių žolių, sėjome vienmetes žoles žaliajam pašarui ir šienai. Silosinių kultūrų planą mūsų kolūkis viršijo. Taip pat nemažai pasodinome šakniavaisių. Paša-

rų nuėmimui iš anksto ruošiamės. Nušienausime visas pievas ir nuimsime daugiamečių bei vienmečių žolių derlių.

Šių metų gyvulių žiemojimui mes paruošime geras patalpas. Statybinių brigada pasigaminą mašiną skiedrom drožti, ruošiamą ir vežama medžiaga patalpų remontui ir naujų statybų. Pergyvulininkystės mėnesį kapitaliniai atremontuosime 56 vietų tvartą, vieną tvartą pastatysime iš suvisuomenintų kolūkiečių tvartų. Taip pat pastatysime vištide. Didelę paramą visuomeninių pastatų remontui ir statybų teikis kolūkio plytinė, kuri baigta rengti ir artimiausiomis dienomis pradės gaminti plytas.

Mūsų kolūkiečiai deda visas jėgas, kad gyvulininkystės mėnesio uždaviniai būtų įvykdyti, nes gyvulininkystės išvystymas atveria plačias galimybes kolūkiui stiprėti.

Vaitkevičienė

Mukulių apylinkės „Tarybinio artojo“ gyvulininkystės fermų vedėja

Saugokite bulvių laukus nuo kolorado vabalo

Kolorado vabalas yra pavojingas bulvių kenkėjas. Jis pavojingas savo vislumu, ėdrumu, išverme ir plitimo greičiu. Kova su juo yra sunki ir sudėtinga. Kolorado vabalo reikia ieškoti šiltą ir giedrą dieną nuo 10 iki 19 valandos, nes ūkanotą dieną vabalai pereina ant apatinės lapų pusės.

Kolorado vabalo ilgis yra nuo 9 iki 11 mm ir plotis nuo 6 iki 7 mm. Pagrindinė vabalo spalva yra geltona, ant sparnelių yra 10 juodų juostelių, kurių dėka jį galima atskirti nuo kitų vabalų. Priešakinėje nugaros dalyje yra 11 juodų taškų, 2 iš jų vidutiniai sudaro lyg rimišką skaičių V. Vabalo vikšro ilgis siekia 16 mm ir yra raudonos ir oranžiniai gelsvos spalvos. Vabalo kiaušinėliai yra ova-

linės formos, oranžinės spalvos; lėliukė taip pat ovalinės formos, vabalo dydžio, šviesiai oranžinės ir gelsvai baltos spalvos ir randasi žemėje.

Dabar yra pats kolorado vabalo atsiradimo laikotarpis. Jį lengva atrasti pagal sužalotus lapus. Vabalas ir vikšras pragaužia lapuose įvairaus dydžio ir įvairios formos skylės. Bulvių krūmai turi sieto išvaizdos ir matosi iš tolo.

Kiekvieno piliečio pareiga stropiai apžiūrėti savo pasodintas bulves ir, atradus kolorado vabalą, tuojau apie tai pranešti rajono žemės ūkio skyriui ar karantino inspekcijai, kad imtųsi priemonių kolorado vabalo naikinimui.

Lozovoj

Zarasų karantino inspektorius

Vilnų paruošos—svarbus valstybinis uždavinys

Skiriant ypatingai svarbią ūkinę—politinę reikšmę savalaikiam vilnų paruošų plano įvykdymui, nenutrūkstamam lengvosios pramonės aprūpinimui žaliava ir sudarant šios svarbios žaliavos reikalingą atsargą šalyje, paruošų organizacijos, apylinkių Tarybos ir kolūkių pirmininkai šlame atsakingame laikotarpyje, kada vyksta masinis avių kirpimas, turi sustiprinti vilnų paruošų darbą.

Iki šio laiko mūsų rajone šiam klausimui buvo mažai kreipiama dėmesio ir tik paskutiniu metu jaučiamas vilnų paruošų eigos pagyvėjimas. Reikia pasakyti, kad nežiūrint šio uždavinio įvykdymo valstybinės reikšmės, eilė rajono apylinkių Tarybų ir kolūkių nekreipia dėmesio vilnų paruošų vykdymui. Taip, pavyzdžiui, Smalvų, Baibių ir

Karveliškų apylinkės birželio 1 dieną planą įvykdė tik 13 proc., o tokie kolūkiai, kaip M. Melnikaitės vardo, „Molodaja Gvardija“ ir „Pobeda“ valstybei nepristatė nė vieno kilogramo vilnų. Silpnai vykdo vilnų paruošas „30 let komsomolu“, „Tarybų Lietuvos“, „Trinkuškių“, Molotovo vardo ir kiti kolūkiai.

Paruošų organizacijos, „Zagotživsyrjo“, vilnų paruošėjai ir žemės ūkio gaminių paruošėjai turi pasiekti, kad pirmame pusmetyje metinis vilnų paruošų planas būtų įvykdytas.

Duosim kraštui daugiau ir kokybiškos žaliavos! Su tokiu lozungu turi dirbti apylinkių Tarybos, kolūkiai ir paruošų organizacijos.

Kuročkinas

TSRS Paruošų ministerijos įgaliotinis Zarasų rajonui

Kauno „Metalo“ gamyklos priešakiniai stachanovinkai praėjusiais metais įnešė 29 racionalizatorinius pasiūlymus. Cinkavimo cecho viršininkas drg. N. Dovgalis patobulino skardos stogams dengti cinkavimo technologinį procesą. Šis pasiūlymas duos per metus 151 tūkst. rublių pelno. Dabar racionalizatoriai drg. drg. Dovgalis, B. Rimkus, V. Vilminskas ruošia kompleksinius racionalizatorinius pasiūlymus.

Nuotraukoje: racionalizatoriai (iš kairės į dešinę) N. Dovgalis, V. Vilminskas ir B. Rimkus ruošia specialų prietaisą, kuris įgalins žymiai pagerinti cinkavimo kokybę ir sumažinti cinko sunaudojimą.

M. Ogajaus nuotrauka (ELTA).

Sieninės spaudos apžvalga

Sienlaikraštis. - aktyvus organizatorius

Didelį organizuojamą ir mobilizuojamą vaidmenį vaidina Zatokų apylinkės „Pociotnyj trud“ kolūkio sieninis laikraštis. Sienlaikraštis išleidžiamas reguliariai kas savaitę. Jame nušviečiami aktualiausi kolūkinio gyvenimo klausimai. Pavasario sėjos metu kiekviename numeryje buvo kovojama už spartų ir savalaikį sėjos pravedimą. Dabar, prasidėjus kolūkio visuomeninių pastatų statybai, rašoma apie šių darbų vykdymą. Laikraštis nušviečia socialistinio lenktyniavimo eigą, parodo pasižymėjusius darbe kolūkiečius.

Toliau sienlaikraštis talpina savo skiltyse darbo pirmūno drg. S. Izotovo pasisakymą.

„Aš savo darbu prisidedu prie bendro mūsų kolūkio reikalo kuriant naują gyvenvietę, kultūringą mūsų ir mūsų vaikų rytojui, todėl kviečiu visus brigados statybininkus įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už priešlaikinį prisiemtų uždavinių įvykdymą“.

Neaplenkiami ir laukininkystės brigadų pirmūnai. Rašoma, kaip kolūkiečiai užbaigė laukų darbus:

„Visame kolūkyje gerai žinoma Špakausko vadovaujama I brigada, pasižymėjusi kokybišku ir sąžiningu darbu. Brigados darbas matyt ne tik iš duodamų penkiadienių suvestinių. Pasibaigus sėjai ir komisijai patikrinus atliktų darbų kokybę pasirodė, kad šioje brigadoje sėja pravesta aukštame agrotechnikos lygyje pilnai įvykdant brigados uždavotį. Brigadininkas drg. Špakauskas taip pat su savo brigada talkininkauja kitoms brigadoms“.

Didelis dėmesys sienlaikraštyje skiriamas gyvulininkystei. Sienlaikraščio skiltyse visuomet rasime gyvulininkystės darbuotojų pasiektus laimėjimus ir esamus trūkumus.

„Gera ir su atsidėjimu dirba kiaulininkė Radvauskaitė. Ji šiais metais atsišaukė su valstybe nupeleto 8 kiaules. Neblogų rezultatų atsiekia ir melžėjos Dunalskaitė, Pieviškytė ir Kudrešvaitė, kurios žymiai pakėlė karvių produktyvumą. Be ūkio reikalams sunaudojamo pieno, kasdien jos pristato į separatorinį punktą 400 litrų pieno.“

Taip pat sienlaikraštis iškeliamas klausimas dėl pašarų bazės sudarymo, išnagrinėjamos priemonės, kaip sukaupti gausias pašarų atsargas.

Sienlaikraštyje kritikuojamas fermos vedėjas drg. Garšanovas:

„Gyvulininkystėje galima atsiekti dar geresnių produktyvumo rezultatų, tik reikia gyvulius geriau prižiūrėti. Fermų vedėjas drg. Garšanovas per mažai rūpinasi pareigų vykdymu. Nereguliariai aprūpina gyvulių prižiūrėtojus pašarais, neįveda geros darbo organizacijos. Reikalinga fermų vedėjui daugiau susirūpinti savo pareigomis ir organizuoti gyvulininkystės darbuotojus į dar aukštesnį produktyvumo pakilimą“.

Tačiau sienlaikraštis dar per silpnai išstoja su bolševikiška kritika, akivaizdžiai išvardinant trūkumus ir nurodant kelius jiems ištaisyti, kas, be abejo, mažina sienlaikraščio kovingumą.

J. Černiauskas

Visuotinis Kauno darbininkų streikas 1936 metais

1936 m. birželio 17—18 d. d. — įžymi data Lietuvos darbo žmonių gyvenime. Birželio 17 dieną Lietuvos Komunistų partijai vadovaujant, įvyko milžiniška 30.000 Kauno darbininkų demonstracija, kuri sekančią dieną išsiliejo į 3 dienų visuotinį politinį streiką, sukrėtusį Lietuvos fašistinio režimo pamatus.

Per visą buržuazinės Lietuvos gyvavimo laiką darbo žmonės, komunistų partijos vadovaujami, nepaliaujamai kovojo prieš buržuazinę santvarką, dėl Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje. Darbo žmonės matė, kad vienintelis nuoseklus kovotojas dėl darbo žmonių ateities ir dėl lietuvių tautos laisvės apgynimo nuo užsienio imperialistų yra Lietuvos Komunistų partija, kuri, nepaisydama siautiusio teroro, vadovavo Lietuvos darbo žmonių kovai prieš fašizmą.

Fašistinės valdžios sąlygomis Lietuvos darbo žmonės buvo pasmerkti badui, skur-

dui ir beteisiškumui. Vakarų imperialistų statytinis Smetona, kartu su savo klika, norėdamas patarnauti savo šeiminkams, įvedė Lietuvoje nežaboto teroro režimą. Nors oficialiai Lietuva buvo skaitoma nepriklausoma valstybe, bet tikrumoje tai buvo Jungtinių Amerikos Valstybių, Anglijos ir Vokietijos marionetė, kur niekieno nevaržomi šeiminkai užsienio kapitalistai.

Lietuvos darbo žmonių ekonominė padėtis buvo nepaprastai sunki. Fabrikantai ir kiti išnaudotojai, fašistinės Lietuvos vyriausybės nėmis, nuolat mažino darbininkams darbo užmokesį ir vertė juos dirbti pusvelčiui. Dar daugiau darbo žmonių padėtį apsunkino nesibaigianti ekonominė krizė, baigianti visą našta Lietuvos buržuazija stengėsi suversti ant darbo žmonių pečių.

Ties darbininku buržuazijoje Lietuvoje amžinai būvo pakibusi nedarbo grėsmė. Bedarbių armija nuolat

augo. Vien tik Kaune buvo apie 20.000 bedarbių. Iš antros pusės, maža sauželė kapitalistų ir fašistinių valdėjų Lietuvos darbo žmonių sąskaita krovėsi sau didžiulius turtus.

1936 m. Lietuva tampa aštrios klasinės kovos arena. Darbininkai, komunistų partijos vadovaujami, rengia antifašistines demonstracijas, mitingus, streikus. Vienas iš tokių streikų 1936 m. gegužės 25 d. prasidėjo Kaune, Kamberio lentpiuvėje. Lentpiuvės savininkas matydamas, kad streikas užsitęsia, išmetė iš darbo keletą darbininkų. Išmestųjų iš darbo tarpe buvo darbininkas Antanas Kranauskas, kuris, nematydamas kitokios išeities, nušovė lentpiuvės savininką, o vėliau ir pats nusižudė. Nors tai ir buvo nepriimtinas proletariatui kovos būdas, bet Kauno darbininkai Kranausko šūvį įvertino kaip protestą prieš fašistų remiamą neribotą išnaudotojų sauvalę.

Lietuvos Komunistų partija pakvietė darbininkus masiškai dalyvauti Kranausko laidotuvsė ir paversti jas antifašistine demonstracija. Kauno darbininkai vieningai atsiliepė į komunistų partijos kvietimą. Į laidotuves birželio 17 d. susirinko milžiniška daugiau kaip 30.000 darbo žmonių minia. Laidotuvių eiseną su daugybe vainikų, papuoštų raudonais kaspainais, kuriuose buvo įrašyti antifašistiniai lozungai iš Mickevičiaus gatvės pradėjo žygiuoti Laisvės alėjos link. Policija mėgino pastoti kelią laidotuvių eisenai ir nukreipti ją šalutinėmis gatvėmis, bet žygiuojančių darbininkų ji buvo priversta bėgti. Atvyko policijos rezervas ir pradėjo šaudyti į taikiai žygiuojančius darbininkus. Ant Kauno gatvių grindinio pasipylė darbininkų kraujas. Įpykusi darbininkų minia išblaškė policiją ir laidotuvių eiseną, dainuodama revoliucines dainas, nužygiavo į kapines.

Kapinėse prasidėjo gedulo mitingas. Išreikšdami darbininkų pasipiktinimą fašistų žvėrišku elgesiu, kalbėjusie-

ji komunistai kvietė į kovą prieš fašizmą, už laudies fronto vyriausybės sudarymą. Komunistų pasiūlymu, buvo nutarta birželio 18 d. paskelbti visuotinį politinį darbininkų streiką ir suruošti demonstraciją. Visus komunistų pasiūlymus darbininkai palydėdavo audringomis ovacijomis ir šūkiomis: „Salin fašistų valdžią!“, „Tegyvuoją Lietuvos Komunistų Partiją!“, „Tegyvuoją Tarybų Lietuvą!“, „Laisvė politiniams kaliniams!“ ir kit. Mitingo pabaigoje sugiedoję Internacionalą darbininkai ėmė skirstytis namo.

Birželio 18 d. 12 val. dieną Kauno darbininkai, vykdydami komunistų partijos laidotuvių metu iškeltus lozungus, pradėjo streikuoti. Sustojo fabrikai, darbai statybose, užsidarė krautuvės, amatininkų dirbtuvės ir nustojo veikti miesto transportas. Visas Kauno miesto gyvenimas apmirė. Tūkstančiai organizuotų darbininkų su komunistais priešakyje traukė į miesto centrą. Mirtinai išsigandusi fašistinė Lietuvos

(Nukelta į 4 pusl.)

Pasirašė, ir reikalas baigtas

Bachmatų klubas—skaitykla išsirašė 1951 metams eilę respublikinių laikraščių ir žurnalų, o taip pat ir rajono laikraščius. Pirmaisiais šių metų mėnesiais laikraščiai eidavo reguliariai, bet nuo kovo mėnesio klubas—skaitykla kažkodėl negauna jų.

Pradžioje klubo-skaityklos vedėjas mandagiai klausdavo: „Kur mūsų laikraščiai?“ Ryšių darbuotojai jam atsakinėdavo: „Nesirūpinkit, greit juos gausite“. Tikslaus laiko, kada ateis laikraščiai, nebuvo nustatyta, bet vis dėlto teko vėl susirūpinti; juk praėjo dar mėnuo, o laikraščių vis nėra. Bet ir antrasis užklauskimas nepadėjo. Laikraščių klubas—skaitykla negaudavo. Tuo tarpu kiekvieną vakarą į klubą—skaityklą ateina kolūkiečiai, nori pasiskaityti laikraščius, bet laikraščių nėra. Tada apylinkėje nutarė parašyti oficialų pareiškimą Zarasų ryšių kontoros viršininkui ir prašyti jo pagalbos.

Čia reikia, teisingumo dėlei, pažymėti kontoros viršininko drg. Kupcovo operatyviškumą. Gavęs pareiškimą,

jis tuojau šio pareiškimo kitoje pusėje (įsidėmėkite, pareiškimas net nebuvo užregistruotas, jau nekalbant apie pareiškimo esmės ištyrimą ir kaltininkų nubaudimą) parašė apylinkės Tarybai, kad nuo rytojaus dienos laikraščiai bus pristatomi į klubą—skaityklą.

Štai, pasakys skaitytojas, operatyviškumo ir reikiamo dėmesio tarybinės spaudos platinimui pavyzdys. Dabar tai jau klubas—skaitykla reguliariai gaus laikraščius. Bet nieko panašaus. Parašęs atsakymą į pareiškimą, drg. Kupcovas užmiršo apie jį, nesiėmė jokių priemonių, kad laikraščiai būtų reguliariai pristatomi į klubą—skaityklą. Nors atsakyme buvo pasakyta, kad laikraščiai ateis nuo gegužės 17 d., bet jau praėjo daugiau kaip mėnuo, o laikraščių kaip negaudavo, taip ir iki šiol negauna.

Dažnai susirenka į klubą kolūkiečiai. Pasižiūri jie į drg. Kupcovo „atsakymą“ ir sako su pašaipą: „Geras vadovas, mat kaip greit reaguoja į darbo žmonių pareiškimą“.

N. Ivanauskas

Kartojamos senos klaidos

Praeitais metais Stelmužės apylinkės „Ažuolo“ kolūkis neapsirūpino pakankamu kiekiu pašarų visuomeniniams gyvuliams ir šėrimo laikotarpyje pašaro truko. Ši klaida kartojama ir šiemet. Kolūkis nevykdo pašarų sukaupto plano.

Jau iš pat pavasario sužlugdytas daugiamečių žolių įsėlių planas. Iš užplanuotų 17 ha nėra užsėta nė vieno hektaro. Be to, šiame kolūkyje neturima gerų natūralinių pievų, o ir esamos apleistos. Kolūkio valdyba to nemato. Kaip tik neturint gerų natūralinių pievų ir

daugiamėčių žolių įsėlių, reikalinga sėti vienmetes žoles ir silosines kultūras. Tačiau šių kultūrų sėja beveik nevykdoma. Iki šiol pasėta tik 2 ha silosinių kultūrų, o vienmečių žolių nėra pasėta nė vieno hektaro. Nors kolūkiui teikiama parama suteikiant paskolą grūdais vienmečių žolių įsėlims praplėsti, bet kolūkis skirtų sėklų neatsiima. Kolūkio valdybos pirmininkas drg. Ragauskas teisinasi, kad vienmetes žoles sėti jau vėlu.

Be to, kolūkis neišnaudoja teikiamos paramos silosinių kultūrų sėklomis. Jei

būtų paimtas visas skirtas kiekis, kolūkis galėtų silosinėmis kultūromis apseiti daug didesnę plotą. Taip pat dėsiamas sėjimas mišinio žaliajam pašarui, šakniavaisių sodinimas.

Tokios nuotaikos kolūkio valdybos ir pirmininko drg. Ragausko yra žalingos. Pašarų bazės sukauptu reikalinga rimtai susirūpinti. Nedelsiant išsiimti skirtas sėklas ir pasėti vienmetes žoles ir silosines kultūras pašarui, užtikrinti laiku šakniavaisių pasodinimą.

J. Ažuolinis

(Atkelta iš 3 pusl.) vyriausybė ėmėsi prieš darbininkus pačių žiauriausių priemonių. Kaune buvo paskelbtas apgulos stovis ir mėsą prieš streikuojančius visos policijos jėgos.

Žygiuojančius darbininkus fašistinė policija pasitiko šautuvų ugnimi, ašarinėmis dujomis, trypė arkliais ir grūdų į kalėjimus. Nors ir vėl Kauno gatvėse pasipylė darbininkų kraujas, tačiau jie, nebijodami aukų, per kovas, prasiveržė į centrinę miesto gatvę. Prasidėjo mitingai, demonstracijos ir barikadinės darbininkų kovos.

Laisvės alėjoje ties Mickevičiaus gatve buvo pastatyta barikada, už kurios, komunistų H. Baratinsko ir A. Vilimo vadovaujami, didvyriškai gynėsi nuo policijos keli tūkstančiai darbininkų. Pirmose barikados gynėjų eilėse stovėjo komunistai ir komjaunuoliai. Barikadą gynė ne vien tik vyrai, bet didvyriškai kovojo moterys ir vaikai. Pirmosios policijos atakos prieš barikadą buvo sėkmingai atmuštos. Didvyrišką barikados gynė-

ju pasipriešinimą pavyko palaužti tik tada, kai buvo mestos į kovą dvi karo policijos kuopos. Nemažiau atkakli kova įvyko ir už ties miesto sodu pastatytos barikados. Panašios darbininkų kovos su policija vyko ir Kauno priemiesčiuose.

Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas išleistame atsišaukime sveikino didvyriškai kovojančius Kauno darbininkus:

„Draugai ir draugės! Mes sveikiname didvyrišką Kauno proletariatą, kuris parodė savo jėgą kovoje prieš fašistų valdžią... Mes visi nulenkiamė galvas prieš žuvusių mūsų draugų lavonus. Bet kova dar nebaigta. Mes šaukiame jus į tolimesnę organizuotą kovą“.

Į šį komunistų partijos kvietimą netrukus atsiliepė ir kitų Lietuvos miestų darbininkai. Solidarizuodamiesi su Kauno darbininkais pradėjo streikuoti Jonavos, Anykščių ir Alytaus darbininkai.

Visos fašistų pastangos nuslopinti streiką nuėjo veltui. Nei kulkos, nei masiniai suėmimai negalėjo

palaužti didvyriškos kovos. Visuotinis politinis streikas, kuriam betarpiškai vadovavo komunistų partija, po trijų dienų tik pačių darbininkų nutarimu buvo nutrauktas. Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komitetas savo 1936 m. birželio 24 d. atsišaukime aukštai vertino Kauno darbininkų streiką: „Darbininkai, pravedę galingą protesto streiką ir išlupę iš fašistų nasrų eilę užkariavimų, pradėjo darbą...“

Galingas Kauno darbininkų išstojimas sudavė stiprų smūgį pūvančiam Lietuvos fašistiniam režimui ir dar aukščiau iškėlė Lietuvos Komunistų partijos autoritetą. Lietuvos darbo žmonės pamatė, kad tik komunistų partijai vadovaujant galima išsivaduoti iš kapitalistų jungo. Šiandien Tarybų Lietuvos liaudis, visiems laikams nusikračiusi fašistinio jungo su pasididžiavimu mini didvyrišką Lietuvos proletariato kovą ir, komunistų partijai vadovaujant, sparčiai žengia Lenino—Stalino nurodytu keliu į komunizmą.

V. Kondratas

SPORTAS

Kolūkiečių sporto kolektyvas

Karveliškų apylinkės Kalinino vardo ir Molotovo vardo kolūkių jaunuoliai karštai pritarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) CK nutarimui sukurti laisvanorišką kolūkiečių sporto draugiją „Kolūkietis“. Įvyksime kolūkiečių susirinkime reikšmę kolūkyje padarė klubo—skaityklos vedėjas. Apie konkrečias priemones vystant sportą kolūkyje kalbėjo rajono atstovas drg. Musatovas. Susirinkime kolūkiečiai apsvarstė nutarimą ir nutarė suorganizuoti naujos laisvanoriškos sporto draugijos sporto kolektyvą ir pasistengti, kad kolūkis įstotų į „Kolūkiečio“ sporto draugiją juridiniu nariu.

Buvo išrinkta sporto kolektyvo Taryba. Į naują laisvanoriškos sporto draugijos kolektyvą įstojo virš 50 narių.

Kolūkio sporto kolektyvo nariai pradėjo įrengti sporto aikšteles ir įsigyti inventorių.

Ivanovas

Agronomo patarimai

Pasiruoškime šienapiūtei ir laiku ją praveskime

Šieno maistingumas priklauso ne tik nuo žolės, bet ir nuo tinkamo jos nuėmimo. Kad tinkamai praveisti šieno nuėmimą, turi būti organizuoti tam pasiruošta. Pirmoje eilėje turi būti tinkamai atremontuotos ir paruoštos piaunamos, grėbiamos mašinos ir visas transporto inventorių, šieno sukrovimui patalpos bei sandėliai.

Šienavimą reikalinga atlikti nelaukiant to laiko, kada visas šienaujamas plotas priņoks. Pirmiausia reikia atlikti balų šienavimą, nes ten blogesnės kokybės žolė (viksvos), jos visuomet pirmiau subręsta ar perauga, negu natūralinių pievų žolės. Kada jos pernoksta, nustoja maistingumo ir gyvuliai tokį šieną nenoriai ēda. Norint pasigaminti gero šieno, reikia atlikti šienavimą ankštinių žolių, kaip dobilų jų butonizacijos pabaigoje ir žydėjimo pradžioje, o varpinių žolių, kaip motiejukų prieš išplaukiant ar išplaukimo metu, nes tik iš tokios nušienautos masės gaunamas geriausias šienas ir todėl jis yra labai būtinu pašaru visų rūšių gyvuliams.

Žolę nušienavus, reikia atlikti rūpestingą jos išdžiovinimą, kad joje išsaugoti kuo daugiau maistingų medžiagų. Šieno džiovinimas atliekamas pradalguose, bet galutinai jis neišdžiovinamas, nes tik nušienauta žolė saulėje dienoje per keliolika valandų nustoja apie 40—50 proc. drėgnumo. Tolimesnis šieno džiovinimas reikalauja ilgesnio laiko. Kai žolės lapai ir žiedai yra apdžiūvę, o jų stiebai pakankamai suvytę, tuomet iš pradalgų šienas sugrėbiamas į volus. Voluose saugojama, kad džiovinamoji žolė nesugulėtų ir po to atliekamas jos vartymas.

Vartoma atsargiai, kad nebubirėtų žolės lapeliai ir žiedai. Ilgiausiai yra džiovinamas ankštinių žolių šienas. Nakčiai šienas sudedamas į mažas kupetėles. Kupetėlėse per naktį šienas pakaisa ir po to paskleistas geriau džiūsta. Toks šieno džiovinimas yra naudingas, nes mažiau žūna nuo saulės spindulių karotino bei vitaminų. Tokiu būdu šienas džiovinamas 2 dienas, o trečioje dienoje galima krauti į kūgius ar vežti į sandėlius.

Jei šienaujant pasitaiko lietingas oras, tuomet, šieną nupiovus, pradalgiai paskleidžiami ir žolė laikoma tol, kol apvysta. Apdžiūvusią žolę grėbiamė į volus. Lietingu laikotarpiu šieno džiovinimą reikia atlikti žaiginiuose, nes tuomet saulės spinduliai mažiau sunaikina vitaminų, o lietus mažiau išplauna maistingas medžiagas.

Be to, šieną galima džiovininti be vartymo žaiginiuose. Žaiginiai šieno džiovinimui vartojami trikojai, stoginiai ir švediniai arba žardiniai.

Švediniai yra patogūs todėl, kad jie statūs ir į pašarus mažiau pakliūva lietaus. Varpinės žoles džiovinant žaiginiuose, galima dėti į žaiginius tuojau nupiovus, kai žolė esti tik gerokai apvytus.

Ankštinių žolių masę reikalinga apdžiovinti. Žolės krovimą į žaiginius pradeda iš apačios, pakeliant nuo žemės paviršiaus 35—40 cm aukščio. Kraunant į žaiginius žolę džiovinimui, ji nesuspaudžiama ir kraunama lygiai. Kai šienas turi tik 15—17 procentų drėgnumo, jis jau galima vežti į daržines.

Šieno drėgmė nustatoma tokiu būdu: varpinių žolių šienas paimamas į rankas ir sukamas, jei jis pradeda lūžti, reiškia jau išdžiūvęs. Ankštinių žolių šieną imam į rankas ir tarp pirštų suspaudus nuo viršūnės traukiama į apačią ir jei pasirodo sunka, tai reiškia, kad dar neišdžiūvęs.

Vežant šieną ir kraunant į kūgius ar daržines, reikia stengtis, kad mažiau nubirėtų lapelių, stengtis, kad šienas būtų išdžiūvęs.

Kad laiku ir tinkamai praveisti šienapiūtę, reikalinga kiekvieno kolūkio valdybai neatidėliojant rūpestingai organizuoti šienapiūtės darbus, kur trūksta darbo jėgos, reikia sudaryti sutartį su MTS. Darbus organizuoti taip, kad iki rugiapiūtės būtų nušienautos visos pievos ir darbai atlikti suglaustais terminais ir aukštoje kokybėje. Tik tuomet užtikrinsime tinkamą pašarų bazės sudarymą, padidinsime gyvulių produktyvumą ir užtikrinsime sotų jų žiemojimą.

P. Ščevinskas
Zarasų rajono žemės ūkio skyriaus agronomas

ATS. REDAKTORIUS L. Rudaševskis

Primama prenumerata rajono laikraščiu „PERGALĖ“

antrajam pusmečiui „Pergalė“ eina du kartus savaitėje lietuvių ir rusų kalbomis.

Prenumeratos kaina:

1 mėn. — 1,30 rb.,

3 „ — 3,90 „

6 „ — 7,80 „

Prenumeratą priima visi ryšių ir „Sajunginės spaudos“ skyriai, agentūros, visuomeniniai spaudos platinimojai, kolūkių laiškanėšiai bei apylinkių Tarybų sekretoriai.